

NGUYỄN THỊ TỪ HUY

DI CHỨC HỒ CHÍ MINH VÀ BI KỊCH CỦA LÃNH TỤ

Bài này chỉ nêu hai điểm. Những điểm này sẽ được tiến hành phân tích sâu trong những nghiên cứu hàn lâm. Ở đây, trên không gian blog, tôi chỉ xin trình bày ngắn gọn hai bi kịch của Hồ Chí Minh mà di chúc bị phản bội cho phép chúng ta nhìn thấy.

Trước hết bi kịch của Hồ Chí Minh là ở chỗ ông đã bị chính các đồng chí của ông phản bội.

Hồ Chí Minh, trong di chúc, yêu cầu phải « chỉnh đốn đảng ». Các đồng chí của ông chẳng những đã không thực hiện việc chỉnh đốn đảng, mà còn đi ngược lại với di huấn của ông. Cùng với thời gian, họ biến đảng thành nơi tập hợp của « bầy sâu » và đàn « chuột ». Những từ ngữ này được sử dụng bởi chính những người lãnh đạo cao cấp nhất hiện nay. « Bầy sâu » thuộc bản quyền của Chủ tịch nước Trương Tấn Sang, và đàn « chuột » thuộc bản quyền của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng. Chính những người đứng đầu quốc gia hiện nay, bằng phát ngôn của mình, đã thừa nhận rằng đảng đã triệt để phản bội di huấn của Hồ Chí Minh, phản bội « tư tưởng » của Hồ Chí Minh, phản bội chính cái « tư tưởng » mà đảng đang rao giảng.

Bi kịch thứ hai là ở chỗ : thân xác của Hồ Chí Minh đã bị sử dụng như một công cụ, ông đã trở thành công cụ của đảng cộng sản Việt Nam, ngoài ý muốn của ông.

Bất chấp việc Hồ Chí Minh nhấn mạnh di nguyện hỏa táng từ bản này đến bản kia của di chúc, các cộng sự của ông, các đồng chí của ông, đã làm ngược lại hoàn toàn : xây lăng và duy trì xác ướp của ông cho đến tận ngày hôm nay. Và họ còn duy trì chưa biết tới bao giờ.

Vì muốn tránh lãng phí tiền của dân, Hồ Chí Minh dặn lại từng chi tiết, cho đến cả việc chăm sóc tro xương nên dành cho các cụ phụ lão, những người không còn ở tuổi lao động (xin đọc các bản di chúc ở phần phụ lục của bài [«Di chúc Hồ Chí Minh : những nghi vấn đặt ra từ văn bản»](#)). Đảng phản bội di nguyện, đã tiến hành xây lăng, ướp xác, thành lập cả Bộ tư lệnh bảo vệ lăng, lên đến 10000 người. Tổng số tiền xây dựng, chi phí cho việc bảo quản xác ướp, nuôi Bộ tư lệnh bảo vệ lăng, lên tới bao nhiêu, nếu cộng lại suốt 46 năm qua ? Tôi đã tìm thông tin về kinh phí chi cho lăng Hồ Chí Minh, trên các website của nhà nước, nhưng không tìm thấy. Nếu nhà nước công bố khoản ngân sách này thì đó sẽ là một con số khổng lồ, mà hai từ « lãng phí » Hồ Chí Minh dùng trong di chúc không đủ để diễn tả. Trong khi trẻ em nhiều nơi không có cầu để qua sông, không có trường để học, nhiều

phụ nữ phải bán thân nuôi gia đình, nhiều người dân trong tình trạng đói theo nghĩa đen : không có gì để ăn, nhiều vùng quê người dân không có nhà vệ sinh, không có nước sạch...

Hồ Chí Minh đã bị phản bội như vậy, bị phản bội bởi chính những người đang bắt buộc cả dân tộc phải « học tập » ông.

Vi sao phải bằng mọi giá giữ lại thân xác của Hồ Chí Minh, bất chấp nguyện vọng của ông ấy ?

Ở đây tôi đưa ra một lý giải, trong khi ý thức được rằng còn nhiều cách giải thích khác. Đối với bản thân tôi, cũng rất có thể là một ngày nào đó tôi sẽ tìm thấy cơ sở cho những cách diễn giải khác.

Phải ướp xác Hồ Chí Minh. Và bắt nhân dân phải chịu phí tổn. Bởi vì đảng cộng sản Việt Nam cần có thân xác và « tư tưởng » của Hồ Chí Minh để hợp pháp hóa vai trò lãnh đạo của mình. Sự phản bội ý nguyện của Hồ Chí Minh trong di chúc cho thấy đảng không hề coi trọng ông, không mấy may tôn trọng ông. Nhưng đảng, bằng những chiến dịch tuyên truyền đồ sộ và dai dẳng suốt từ 46 năm nay, đã huyền thoại hóa, đã thần thánh hóa con người Hồ Chí Minh, và muốn vĩnh cửu hóa thân xác Hồ Chí Minh. Vì đảng cần có Hồ Chí Minh để biện minh cho độc quyền lãnh đạo của đảng, để vĩnh cửu hóa quyền lực lãnh đạo tuyệt đối của đảng.

Và đây cũng chính là lý do để đảng chi không biết bao nhiêu tiền của nhân dân cho chiến dịch tẩy não thanh thiếu niên Việt Nam qua phong trào « Học tập tư tưởng Hồ Chí Minh », được tiến hành từ nhiều năm nay.

Hồ Chí Minh, nếu quả thực là khi còn sống ông tin rằng ông đã đấu tranh cho độc lập và tự do của dân tộc, thì chính sự lựa chọn của ông về đường hướng phát triển của dân tộc đã khiến ông khi chết đi phải trở thành nô lệ trong tay những đồng chí của mình.

Thân xác ông bị cầm tù trong lăng, bị sử dụng như một công cụ để lừa dối nhân dân, và để duy trì cuồng vọng không có giới hạn của những người cộng sản. Thân xác ông trở thành nô lệ cho một nhóm người mà những tham vọng mù quáng rất có thể chỉ dẫn tới một cái đích: đưa cả dân tộc vào vòng nô lệ của Trung Quốc. Đồng thời tham vọng mù quáng của họ cũng đã và đang đưa cả dân tộc lao xuống cái vực thẳm của sự băng hoại đạo đức, truyền thống, phong tục tập quán ; cái vực thẳm nơi các giá trị nhân văn bị hủy diệt.

Paris, 30/5/2015

Nguyễn Thị Từ Huy

Nguồn: <http://www.rfvietnam.com/node/2613>

Gửi lên: **Lê-Thụy-Chi**

Ngày 21/02/2016

www.vietnamvanhien.net